

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 2006

I våras väcktes idén om ett parhus i Löa. I augusti var ritningarna klara, i oktober kom bygget i gång och till nyår kunde familjerna Åhrlin och Lindén flytta in.

Fortsatta byggplaner Löa satsar på framtiden

Parhuset ovanför skolan och dagisfastigheten är färdigbyggt och inflyttat. Nöjda hyresgäster förstärker skolans elevunderlag och Löa Skollag har fått nyttig erfarenhet av bostadsbyggande. Precis som det var tänkt.

Som Löa-Bladet berättade redan i förra numret har det här huset byggts i egen regi av Löa Skollag. Kostnaderna har, som i så många andra fall, blivit något högre än vad som från början beräknades. Detta bland annat beroende på att kommunen krävt en särskilt kvalitetsansvarig och en försäkring för bygghel, vilket inte var inräknat i kalkylen. Markjobbet krävde mer fyllnad och tjockare betongplatta än vad som var tänkt och under byggets gång har man valt bättre kvalitet på till exempel ytterdörrar och golvmaterial, för att underlätta och förbilliga framtida underhåll. Den slutliga kostnaden beräknas nu till något drygt 1,7 miljoner.

Det kommunala bostadsbolaget, Libo,

har ännu inte givit klart besked om man vill gå med och bilda ett bostadsbolag i Löa tillsammans med Skollaget. Kommunstyrelsen har i princip godkänt ett sådant samarbete, men överlätit beslutet åt Libos styrelse. Intresse finns hos Libo, men ännu återstår att diskutera villkoren för samarbetet.

Torbjörn Elvenäs, som är anställd som byggprojektledare av Skollaget, säger nu att han personligen tror mer på ytterligare ett par parhus på de kommunala tomterna ovanför skolan, än på de fem hyresvillor som skissats på gårdet mitt emot Bydegården.

(Forts. på sidan 2)

Välkomna till det tjugonionde årsmötet!

**Söndagen 19 mars kl 18
i Löa Bydegård**

Det är dags för det 29:e årsmötet med Löabygdens Hembygdsförening, som alltså bildades 1977.

Det blir ett möte med både nostalgi och framtid. Nostalgin kommer i form av Barn i by - Lasse Åbys TV-filmer från 1964. Lasse har lovat att ta med sig någon av dem och visa på storbildsskärm.

Framtidsdiskussionerna kommer nog främst att gälla arkivet och kanske en fortsatt stipendiefond när nu det sista stipendiet ur Erik Ardesjös minnesfond har delats ut.

Nyckelpospel, fika och smörgåstårter kan också utlovas.

Tunt Löa-Blad, men tjockt med snö

Löa-Bladet blir inte så mångsidigt den här gången. Bara så pass att vi kan kalla till årets årsmöte samt påminna om medlemsavgiften. Men många planer och idéer finns som vanligt i denna by och vi lär helt visst få anledning att återkomma med ett fylligare nummer framöver.

Och för dem som eventuellt står och bläddrar i gamla Löa-Blad om en så där 20-40 år, så kan vi berätta att vintern 2006, då var det snö ska ni tro! Ujujuj! En riktigt rejäl vinter i hela landet. Kanske inte rekord precis, men mer snö än på de senaste 12 åren i alla fall. Och rejält kalla nätter långt in i mars. Även om ljuset kommit åter och fåglarna sjunger, så går det knappast att tala om någon marsvår. Det är knappt dikesrenarna syns. Än mindre någon tussilago.
Men de kommer väl!

8 mars 2006

Fortsatta byggplaner

(forts fr sid 1)

– Nu har vi ju ritningar och erfarenhet av att bygga sådana hus, även om ett av dem kanske blir något större än det vi byggt nu, säger Toto och vi har en förfrågan inne hos byggförvaltningen om priser på fyra tomter.

Om nu skolan får ett förstärkt elevunderlag via inflyttade barnfamiljer, så kanske också skolan behöver byggas ut. Och även på andra håll finns det byggfunderingar i Löa. Bygdegårdsföreningen funderar på ett tak över dansbanan och utbyggnad av bygdegården. Hembygdsföreningen skulle behöva toamöjligheter och bättre arbetsmiljö i arkivet, och när byggidéerna ändå flödar kan man ju tänka sig ett "köpcentrum" i Löa också.

– Här finns inga konkreta planer än, betonar Torbjörn, men vi diskuterar olika förslag och tittar på möjligheter och försöker ta fram underlag, för att kunna göra rimliga kostnadskalkyler.

Vad som hittills är tänkt är en bensinmack på Carl-Eric Perssons mark mellan långgatan och riksvägen. I anslutning till den ska finnas dels en livsmedelsaffär, dels lokaler för Dalviksvarns sortiment (när Alf och Britt på Östannor går i pension). Parkeringsplats för långtradare och duschmöjligheter för chaufförer har också diskuterats.

Löa Skollag AB, vars huvudsyfte är att tillhandahålla undervisningslokaler och skapa möjligheter för skolverksamhet i Löa, har sagt att ett "köpcentrum" i och för sig kan stärka byns och därmed skolans liv och framtid, men det är ändå inte sådant som aktieägarnas pengar ska satsas på. Bensinmack med mera får andra byggtressenter ta hand om.

Alice blev sista Erik Ardesjöstipendiaten

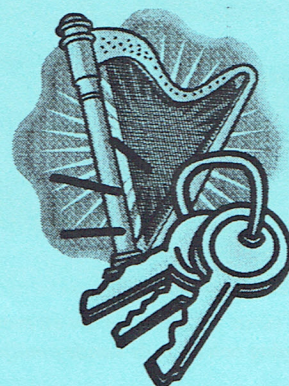
Alice Lindstedt får 2006 års stipendium ur Erik Ardesjös Minnesfond. Hon får 1000 kronor att använda till fortsatt förkovran i nyckelharpospel och som bidrag till en egen nyckelharpa. Alice, snart 9 år, fastnade för nyckelharpa i höstas, när kulturskolan ordnade en "pröva-på-dag" och eleverna fick möjlighet att pröva olika instrument. Jeanette Lindmark visade och instruerade så bra att Alice redan från början kunde spela en liten låt på harpan. Därmed var Alice fast och tycker nu att det är jättekul att spela nyckelharpa, berättar mamma Maria. Sverre Knutsen spelar också nyckelharpa och därmed kan Jeanette komma till Löa skola och undervisa i detta medeltida instrument.

Alice kan inte komma till Hembygdsföreningens årsmöte, för att ta emot sitt stipendium. Hon är med familjen i Paris då, bland annat för att hälsa på sin kusin Emil Lager, som går en teaterutbildning där.

Löa-Bladet konstaterar förnöjt att det tycks vara väl sorjt för det kommande kultur- och teaterlivet i Löa.

I och med årets utdelning ur Erik Ardesjös Minnesfond, som inrättades i samband med Erik Ardesjös begravning 1984, har fonden fullföljt sitt syfte enligt stadgarna och delat ut stipendier i tjuo år. Resterande fondmedel kommer nu att överföras till Hembygdsföreningens teatersektion.

Eric Wickman har dock i en motion till årsmötet föreslagit att Hembygdsföreningen inrättar en egen liknande fond, för att även fortsättningsvis kunna stödja musikaliska och kulturella ambitioner hos Löaungdomar.

(Man tager vad man haver, någon nyckelharpa finns inte i datorns icke-svenska illustrationsprogram)

Och så var det medlemsavgiften, tack!

Medlemsavgiften i Löabygdens Hembygdsförening är oförändrat 75 kronor per person och 150 kronor per familj. Avgiften kan sättas in på föreningens postgiro 609008-8 (inbetalningskort bifogas) eller betalas kontant till föreningens kassör, Tor Åhman, som oftast sitter hemma i köket på Petters i Västra Löa (tel 302 55).

Betala redan nu, på en gång, så blir det inte glömt! Med din avgift till Hembygdsföreningen bidrar du till gemensamma trevligheter som valborgsfirande, laxfiske i kvarndammen, spelmannsstämma vid hyttan, julmarknad med mera.

Samt till utgivning av Löa-Bladet, som kombinerar medlemsinformation med dokumentation av det nutida livet i Löa.

**Vad ska vi
göra med arkivet?
Vem vill ta hand om
Löabygdens historia?**

Efter Ulf Johanssons plötsliga bortgång i september har Löabygdens Hembygdsförening stått utan någon arkivfogde. Och frågan är väl om vi någonsin kan hitta en efterträdare av samma kapacitet. Någon som så ensam och så hängivet ägnar så mycket tid åt arkivet som Ulf gjorde. Förmodligen får vi försöka finna någon annan form av fögderi för arkivet. En grupp av flera bygdehistoriskt intresserade, som kan hjälpas åt och göra en liten bit var? Vad som bland annat återstår att göra är att scanna in och registrera alla fotografier som finns i arkivet med hjälp av datorprogrammet Sofi. Ett spännande, men tidsödande arbete. Är du intresserad av att vara med på något sätt? Kom till Hembygdsföreningens årsmöte och ge dina synpunkter på arkivets framtid.

Som lite inspiration publicerar vi här ett sammandrag av en släktkrönika, till vilken materialet bland annat har hämtats från Löa Byarkiv. Det är Miriam Eriksson i Björklinge, som skrivit om sin egen släkt, Boström, med rötter på Tappen och Flotafallet, Lakabäcken. Den första delen av krönikan 1802-1905 är 270 sidortjock i spiralbundet A4-format. Miriam säljer gärna ett exemplar till intresserade. Kostnaden beräknas till 150-200 kr beroende på upplaga. Tag kontakt med Miriam Eriksson per e-post: miriam.e@telia.com eller tel: 0581-530 70 om du är intresserad.

I höst tänker Miriam försätta att skriva om släkten fram till 1960-talet och hon berättar också att nu i maj kommer det att ordnas en släkträff med närmare 70 deltagare med anledning av att det är 150 år sedan som Johan Boström och Carolina Andersson köpte Lakabäcken.

Flotafallet

en krönika om släkten boström från 1800-talets början fram till 1905

MIN SLÄKT ÄR OCH HAR VARIT en skrivande släkt. Redan min farfars farfar Johan Fredrik, född 1802, sockenskomakare som bodde på Tappen, skrev bland annat "Huskurer för kreatur i Löabygden" (Se Edvard Matz: Ramsberg, sid 56) och "Hellsoregler" för människor. Johan Fredrik var en varmt kristen.

Även sonen Johan Boström växte upp till en skrivande karl. I april 1856 gifte han sig med Carolina Andersdotter från Finnfall. Den 2 maj, samma år, släpade de sitt bohag över Norrsjöns is till det lilla hemmanet Flotafallet, en av gårdarna i Lakabäcken, en mil söder om Kopparberg. De tog risken för att slippa skumpa runt sjön på de leriga värvägarna

I FLOTAFALLET FÖDDES NIO BARN. Johan gjorde till en början uppror mot faderns kristendom. Han berättar att hans "äktenskap tillkom i köttlig lusta och otro". Liksom många andra under denna tid, tröttnade Johan emellertid på tidens superi och omoral och kallade sig omvänd från sitt 30:de år.

Baptismen hade just kommit till Sverige och Johan blev en av dem som drogs med. En tradition i släkten säger att han gick ner till Norrsjön och döpte sig själv.

Johan var snickare, hade därför ingen häst. Eftersom det var långt till de närmaste baptisterna, beslöt han och några fler att 1870, starta en egen församling i Lakabäcken, Ramsbergs baptistförsamling.

Under den första frikyrkoperioden var lärostrider legio. Johan skrev till många av de förmärsta företrädarna för olika kristna tidningar och organisationer inklusive stadskyrkopräster för att diskutera olika frågor.

Men snart tröttnade Johan på allt kiv, församlingen upphörde och han ägnade mest tid åt sina uppväxande barn, som han hade stora (onödiga) bekymmer för. Brevväxlingen mellan honom och barnen var tät, viket gör att man kan följa familjens öden nästan månad för månad mellan 1880-1905.

DEN ÖVERVÄGANDE DELEN AV boken handlar därför om den självsvaldige och ofta deprimerade fader Johan, som inte förstod att tiderna förändras och om den omtänksamma mor Carolina med sina ordstäv.

Den handlar också om den präktiga hemmadottern Tilda, som tillsammans med modern sammangaddade sig mot faderns kverulans.

Frans, min farfar, blev också en trogen baptist. I tonåren reagerade han våldsamt mot andakterna i hemmet. "Så fort vi läser Guds ord eller ber en bön, visslar han och går," klagade fader Johan och fortsatte "han

Carolina Andersdotter och Johan Boström gifte sig 1856 och flyttade till Flotafallet i Lakabäcken.

är en börda för hemmet och hemmet en börda för honom".

Även Maria, var ett bekymmer. Som piga i Stockholm, hade hon "kommit i lag med en änkling med många barn". Senare gifte hon sig med grannpojken och övertog gården och blev en präktig bondmora.

ERIK FÖRSTOD FADER JOHAN sig inte alls på; han ville utbilda sig till arkitekt. "Studerska lättingar finns det gott om" menade Johan, "de låga platserna är bäst". Men Erik bröt med sin far, som inte ville låna honom pengar till studier och gick på kvällsskola och arbetade på dagarna. När tiderna blev svåra i Stockholm funderade han på att köpa någon av gårdarna i trakten; Lilläng, Heden, Lerbacken, Grimsö. Till slut lyckades han bli framgångsrik i sitt yrke som arkitekt och fick också förtroendeposter i Baptistsamfundets styrelse i Stockholm. Familjen blev välbeställd med en helt annan levnadsstandard mot vad en gård i Bergslagen kunde erbjuda.

Även Anna opponerade sig mot föräldrarna och var "ute i synden" i Lindesberg. Hon gick igenom en djup depression och beslutade sig för, efter en omvändelse, att viga sitt liv åt Gud. Hon hade tänkt sig något stort men hennes plats blev att under många år sköta sin sängliggande, svårt plågade reumatiska faster på Åsen i Löa.

Johans och Carolinas mål i livet var att en gång få samlas med sina nio barn i det himmelska hemmet "där inga tårar och ingen sorg mer finnes". Det var den framtidstron som gjorde livet uthärdligt för dem trots alla sorger och bekymmer i tillvaron. **Miriam Eriksson.**

Hallå alla danslystna!

Showdance, Jazz, Jive, Bugg, Brake, Salsa. Låter det spännande? Spritter det i benen? Kanske kan det bli danslektioner i bygdegården. Nyinflyttade Susanne Lindén har en son, Nicklas Ryttersson, som är danspedagog och lärare och som är beredd att komma till Löa några helger för att lära ut det mesta i dansväg. Dock inte folkdans.

– Nicklas har presenterat sig i skolan och vi tänkte oss kanske i första hand att han skulle hålla danslektioner för barn. Men är vuxna också intresserade, så går det att ordna, säger Susanne.

Hör av dig till Susanne på tel 0580-303 10 om du är intresserad.

Nyemissionen slutförd

Nyemissionen för Löa Skollag AB är nu slutförd. 672 nya aktier à 500 kr har sålts och bolagets aktiekapital fördubblats till 672 000 kr.

Skollagets ekonomi är mycket stabil och med ett ökat aktiekapital står bolaget än starkare inför kommande nybyggnationer och lånebehov.

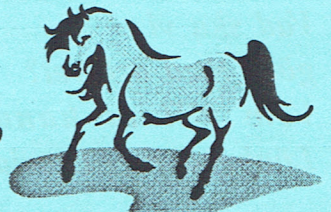
Eftersom Löa Skollag AB och Löa Skola, ekonomisk förening ofta förväxlas, kommer styrelsen att föreslå bolagsstämman ett namnbyte.

Bolagsstämman är preliminärt utsatt till söndagen 14 maj kl 19 i skolan.

Nya bastutider

Tiderna för fredagsbastun har ändrats. För damer är bastun uppvärmd från kl 15.30-17. Herrarna står i tur kl 17-18.30. Därefter vidtar gemensamhetsbad fram till kl 20. Avgiften per person är också höjd till 20 kr på fredagarna. Vill man hyra bastun annan tid kostar det 150 kr.

Trebarnsfamilj har köpt Österby

Österby är sålt. I april flyttar Thomas Jezek och Päivi Siivola in där med sina tre söner Thim, Thobias och Thio. Till fromma för Löa Skola och traktens hästar. Thomas Jezek är hovslagare.

– Vi såg huset på nätet, berättar Päivi Siivola. Plötsligt fanns det där bara, vårt drömhäus. Vi kände på en gång att det ville vi ha.

Att drömhäuset låg i Löa var en slump, men Thomas föräldrar bor i Vedevåg, så nu hamnar man ju i alla fall i samma kommun.

För närvarande bor familjen i Stora Sundby i Södermanland. ”Mitt ute i ingenstans” enligt Päivi, eller åtminstone tre kilometer från samhället. Thomas blir färdig hovslagare i maj och vill då öppna eget.

Päivi har en undersköterskeutbildning i botten, men jobbar som montör på Westermos teleindustri. Nu har hon dock ansökt om ett friår och hoppas således att kunna vara hemma den första tiden i Löa, ”för att fixa och rusta och pula med allts om behövs”. Sedan får hon se om det kanske kan bli något slags egenföretagande för hennes del också.

Oerhört händig

Mycket rustande och fixande har det också varit med huset i Stora Sundby. Päivi berättar att Thomas är oerhört händig och

gör det mesta själv. Köket och badrummet har just blivit klart.

– Så nu har vi ingenting mer att göra här och tycker det är dags att flytta.

Fast köpet av Österby i Löa var nog inte enbart orsakat av en förväntad sysslolöshet i Stora Sundby. Framför allt önskade sig Thomas och Päivi något större. Större hus, mer plats att odla på och utrymme för hästar.

– Ja, inte så förfärligt många, men kanske 3-4 stycken, säger Päivi.

Välkomna till skolan

En trebarnsfamilj välkomnas naturligtvis särskilt till Löa. Thim, 7 år, Thobias, 6 i augusti och Thio nyss fyllda 4 utgör en god förstärkning av Trollebos och skolans rekryteringsunderlag.

– Vi har förstått att det hade varit ännu bättre om vi hade haft någon flicka också, säger Päivi, det är visst många nya pojkar i skolan nu, men jag tror att vi är välkomna ändå.

De drygt 200 hektar skog som hör till Österby ingår inte i det köp som Thomas och Päivi nu gjort upp om med Lars Ericsson.

Teater i skogen

Teatersektionen planerar för en ny ”skogsteater” till sommaren.

Älvägget heter årets upplaga av denna uppskattade teater där publiken leds på en promenadslänga i naturen och träffar allahanda spännande figurer på vägen.

Liksom förra året är det Helena Brusell från Dramaten i Stockholm som svarar för manus och regi och Karin Målefors med kollegor i dans- och teaterbranschen som ingår i ensemblen. Förmodligen kommer också en hel del löabor att bli engagerade för olika teateruppdrag. Premiären beräknas till någon gång under vecka 29 (17-23 juli).

Lars i stora lass

Som nyinflyttad i en by finns det alltid speciella saker som man lägger märket till, men som de invanda invånarna kanske inte tänker så mycket på.

– Visst är det trevligt i Löa, men här är ju så mycket Lars, suckar till exempel Susanne Ryttersson Lindén, nyinflyttad i det nya parhuset ovanför skolan.

Inget ont om Lars i och för sig, men det kan förstas bli lite förvirrande i stor mängd.

– Jag tror att jag har räknat till 17 stycken, säger Susanne. Somliga kallas Lasse eller Lasse Lasse, andra bara Lars. Men det är inte lätt att komma ihåg vem som är vem och som kallas för vad. Och så bör man ju dessutom hålla reda på alla som är släkt med varandra här i byn.